జీప్ శబ్దం విని చదువుతున్న పేపర్లోంచి తల బయటకు పెట్టింది జలజ. పోలీస్ యూనిఫాంలో ఉన్న ఆమె భర్త రఘురా మ్ హుషారుగా ఈల వేస్తూ ఇంట్లోకి రాసాగాడు. జలజ కిచెన్‌లోకి వెళ్ళి ఫ్లాస్క్‌లోని కాఫీని కప్‌లోకి వంపి భర్త కందించింది.

"ఏమిటి జలజా విశేషాలు?" కాఫీ సిప్ చేస్తూ అడిగాడు రఘురాం.

"మీ రీ రోజు పేపర్ చదివారా?" కొద్దిగా ఆందోళన నిండిన కంఠంతో అడిగింది జలజ.

"లేదు. ఏమిటో విశేషం?" అడిగాడు రఘురాం.

జలజ పేపర్‌లోని ఓ వార్తను చూపిస్తూ - "ఇది చదవండి" అంటూ పేపర్‌ను భర్త చేతి కిచ్చింది. రఘురాం చదవసాగాడు.

"నగర శివారులోని ఇందిరానగర్ కాలనీలో దోపిడీ" - అనే శీర్షికతో అంతకు క్రితం రోజు రాత్రి ఆ కాలనీలో జరిగిన దోపిడీ గురించిన వార్త అది. యథాలాపంగా వార్తను చదివిన రఘురాం అందులో పెద్ద విశేషమేం లేనట్లు పేపర్ అవతల పడేయడంతో జలజకు వళ్ళు మండుకొచ్చింది.

"ముఖానికి నల్లరంగు పూసుకుని, పొట్టి నిక్కర్లతో వచ్చారటండీ దొంగలు" అన్నది.

"అవును మరి. కాలనీ ప్రజలు ఎవరికి వారే అన్నట్లుగా ఉంటే మొత్తం కాలనీనే ఏదో ఒక రోజు దొంగలు దోచుకెడతారు" అంటూ కప్ ఖాళీ చేసి టేబిల్‌పై ఉంచాడు రఘురాం.

"అంటే... మీకూ... మీ డిపార్టుమెంటుకూ ఏ బాధ్యతా లేదన్న మాట !" నూటిగా ప్రశ్నించింది జలజ.

"ఎందుకు లేదు? దొంగతనం జరగ్గానే పోలీసు కుక్కల్ని రంగంలోకి దింపి మా ఇన్‌స్పెక్టర్ పరిశోధనలోకి దిగాడు కదా ! దొంగతనం జేసిన ముఠా ప్రస్తుతానికి తప్పించుకున్నా - ఏదో ఒక రోజు పట్టుబడక తప్పదు." చెప్పాడు రఘురాం.

"ఏదో సామెత చెప్పినట్లుంది. మీ డిపార్టుమెంటంతా ఏం జేస్తున్నట్లండీ? నాకు తెలియ కడుగుతాను- దొంగతనాలు, దోపిడీలు జరగకుండా... అరికట్టే బాధ్యత మీ డిపార్టుమెంటుకు లేదా?"

"చెప్పానుగా జలజా ! ప్రజల సహకారం ఉంటే దొంగతనా లనేవి జరగకుండా అరికట్టవచ్చు. ప్రజల్లో సామాజిక స్పృహ, ఐకమత్యం లేనన్ని రోజులూ ఇలాంటివి తప్పవు. ముఖ్యంగా నగరానికి దూరంగా శివార్లలో నివసించే ప్రజలు తవ సమస్యల్ని ఎవరో తీరుస్తారని భావిస్తే అనర్థాలు తప్పవు" - అంటూ చిన్నసైజు లెక్చర్ ఇచ్చాడు రఘురాం.

"ఆట రాక మద్దెల ఓడన్నట్లున్నాయ్ మీ మాటలు. పావం ! దాచుకున్న డబ్బు, నగలు దొంగల పాలై కాలనీ ప్రజ లేడుస్తుంటే మీరు నీతికథలు చెబుతూ కూర్చుంటారన్నమాట" - నిష్ఠురంగా మాట్లాడింది జలజ. రఘురాం చిన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

"ఇలాంటి విషయాల్లో నీ కట్టే అనుభవం లేనట్లుంది జలజా ! నే చెప్పేది కాస్త అర్థం చేసుకో" అన్నాడు.

"చాల్లెండి. ఎవరన్నా వింటే నవ్వుతారు. పేరుకు మాత్రం పెద్ద పోలీసాఫీసర్ భార్యను. ఆ దోపిడీ జరిగింది మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళ ఇంట్లోనే. వాళ్ళు ఫోన్ చేసి దొంగల్ని ఎలాగైనా పట్టుకోవాలని మరీ నాకు చెప్పారు. వాళ్ళ పక్క ఇంట్లోనే మా అన్నయ్య, వదిన ఉంటున్న విషయం మీరు మరిచిపోయినట్లుంది."

"అలాంటిదేం లేదు జలజా. నేర పరిశోధనలో మా డిపార్టుమెంటు చాలా సమర్థవంతంగా పని చేస్తుంది."

"చాల్లెండి. మీ జోకులు వింటానికి నేనేం తీరిగ్గా

స్పృహ

అనంతవరం జనార్ధన్

లేను'' అంటూ విసురుగా ఖాళీ కప్పు అందుకుని కిచెన్‌లో కెళ్ళిపోయింది జలజ.

రఘురాం అసహనంగా భార్య వెళ్ళిన వైపే చూస్తూ కూర్చుండిపోయాడు. పోలీస్ ట్రైనింగ్‌లో చెప్పిన పాఠాలు గుర్తు కొచ్చి అతని మదిలో ఓ చిలిపి ఊహ మెదిలింది. అతని పెదవులపైన చిరునవ్వు కదలాడింది. ఓ క్షణంసేపు దోపిడీ జరిగిన ఇందిరా కాలనీ గురించి, తన బావగారి ఇల్లు ఉన్న ప్రాంతాల్ని మననం చేసుకున్నాడు.

"జలజా !" పిలిచాడు రఘురాం. జలజ కిచెన్‌లోంచి వచ్చింది.

"నేను అర్జెంటు పనిమీద ఊ రెడుతున్నాను. రెండ్రోజుల్దాకా రాను. ఇందిరా కాలనీలో ఉన్న మీ అన్నయ్య వాళ్ళింట్లో ఈ రెండు రోజులూ కాలక్షేపం చెయ్'' అన్నాడు రఘురాం.

జలజ ఏదో చెప్పాలని తటపటాయిస్తుండడంతో - "ఏం దొంగ లొస్తారని భయమా?'' అంటూ వెటకారంగా నవ్వాడు రఘురాం.

"ఛ ఛ ! నాకేం భయం ! కాలేజీలో నేనే స్పోర్ట్స్ సెక్రటరీగా ఉండేదాన్ని. తెలుసా?'' అన్నది జలజ గర్వంగా.

"మరి ఏమి టాలోచిస్తున్నావ్?'' అడిగా డతడు.

"మరేం లేదు. అన్నయ్య కోసారి ఫోన్ చేసి నే వస్తున్న విషయం చెప్పాలి'' అంటూ ఫోన్ చేయసాగింది జలజ.

నాగరికతకు ప్రతీకగా రూపొందించిన హౌసింగ్ కాలనీ ఇందిరానగర్. నగరానికి దూరంగా విసిరేసినట్టుగా శబ్ద కాలుష్యానికి దూరంగా, ప్రశాంతతకు చిహ్నంగా గొప్ప పేరు సంపాదించిం దా కాలనీ. అక్కడ నివసించే ప్రజల్లో ఎక్కువ భాగం ఉద్యోగస్థు లవడంతో పగలు కూడా దాదాపు నిర్మానుష్యంగా, మునివాటికలా గోచరిస్తుం దా కాలనీ. ఆ కాలనీ ప్లాన్ గురించి మననం చేసుకోసాగాడు రఘురాం.

ఫోన్లో మాట్లాడిన జలజ రిసీవర్‌ను క్రెడిల్ చేసి హుషారుగా భర్త దగ్గర కొచ్చింది.

"ఏమండోయ్ ! మొన్న మనం మిస్ అయిన హిందీ పిక్చర్ వాళ్ళ కాలనీలో ఆడుతోందిట. నిన్న రాత్రే అన్నయ్య, వదిన చూసేశారుట. నేను ఈ రోజే సెకండ్ షో కెడతాను.'' హుషారుగా చెప్పసాగింది జలజ.

"అలానా ! మరి ఒంటరిగానే సెకండ్‌షో కెడతావా?'' ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి మరీ అడిగాడు.

"నాకేం భయం లేదులెండి. నే నెవర్నో తెలుసుగా? కాలేజీలో స్పోర్ట్స్ సెక్రటరీని.'' రఘురాం వైపు వెక్కిరింపుగా చూస్తూ లోపలకు నడిచింది.

మరో పది నిముషాల తరువాత రెండు సూట్‌కేసుల్తో బయటకు వచ్చింది జలజ.

"ముందుగా నువ్వు ఇందిరా కాలనీలో దిగిపో

జలజా. నాకోసం ఇన్‌స్పెక్టర్ జయరాజ్ వస్తాడు. ఇద్దరం కలిసి కాంప్ కెడతాం. మరి నువ్ ఈ రోజే సినిమా కెడతావా?"

"అవును శ్రీవారూ ! ఆట్టే టైమ్ లేదు గానీ ఉంటే ఇప్పుడే సినిమా కెళ్ళేదాన్ని సెకండ్‌షో కెడతాను. రేపు ఉదయం మీ రెక్కడున్నా ఓసారి ఫోన్ చెయ్యండి" - అంటూ జీప్‌వైపు నడిచింది జలజ.

జీప్ ఎక్కుతున్న జలజను చూసి రఘురాం నవ్వాపుకోలేక పళ్ళమధ్యనే దాన్ని అదిమిపట్టి ఆమెకు 'బై' చెప్పాడు.

** ** **

అర్ధరాత్రి. సమయం పన్నెండు గంటలు దాటి పది నిముషా లవుతోంది. తన కిష్టమైన హిందీ సినిమా జూసి సినిమా పాటను సన్నగా హమ్మింగ్ చేస్తూ రిక్షాలో తన అన్నగా రింటికి బయలుదేరింది.

వీథులన్నీ నిర్మానుష్యంగా ఉన్నాయి. సైకిల్ రిక్షా శబ్దం తప్ప మరేమీ వినిపించకబోవడంతో రిక్షాలో స్తబ్దంగా కూర్చుంది జలజ. ఆ నిశ్శబ్దం కొంతసేపు ప్రశాంతత నిచ్చినా, మరుక్షణం భరించలేనంతగా ఎదిగిపోవడంతో ఓ లిప్తపాటు జలజ గుండెలు దడదడలాడాయి. అయినా తమాయించుకుంది.

"అలాగా ! మరి వంటరిగానే సెకండ్‌షో కెడతావా?" అంటూ ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవిగా చేసి తనను ప్రశ్నించిన భర్త రఘురాం రూపం మదిలో మెదిలి సన్నగా నవ్వుకుంది. రిక్షా మలుపు తిరిగింది. ఇంకెంత దూరం? మహా ఉంటే ఓ వంద గజాలు. ఆ తరువాత తను తన అన్నగా రింట్లో. మళ్ళీ సినిమా పాట జ్ఞాపక మొచ్చింది. ఎంత మధురంగా ఉంది ! కళ్ళు మూసుకుని తన్మయత్వంతో పాడుకోసాగింది జలజ.

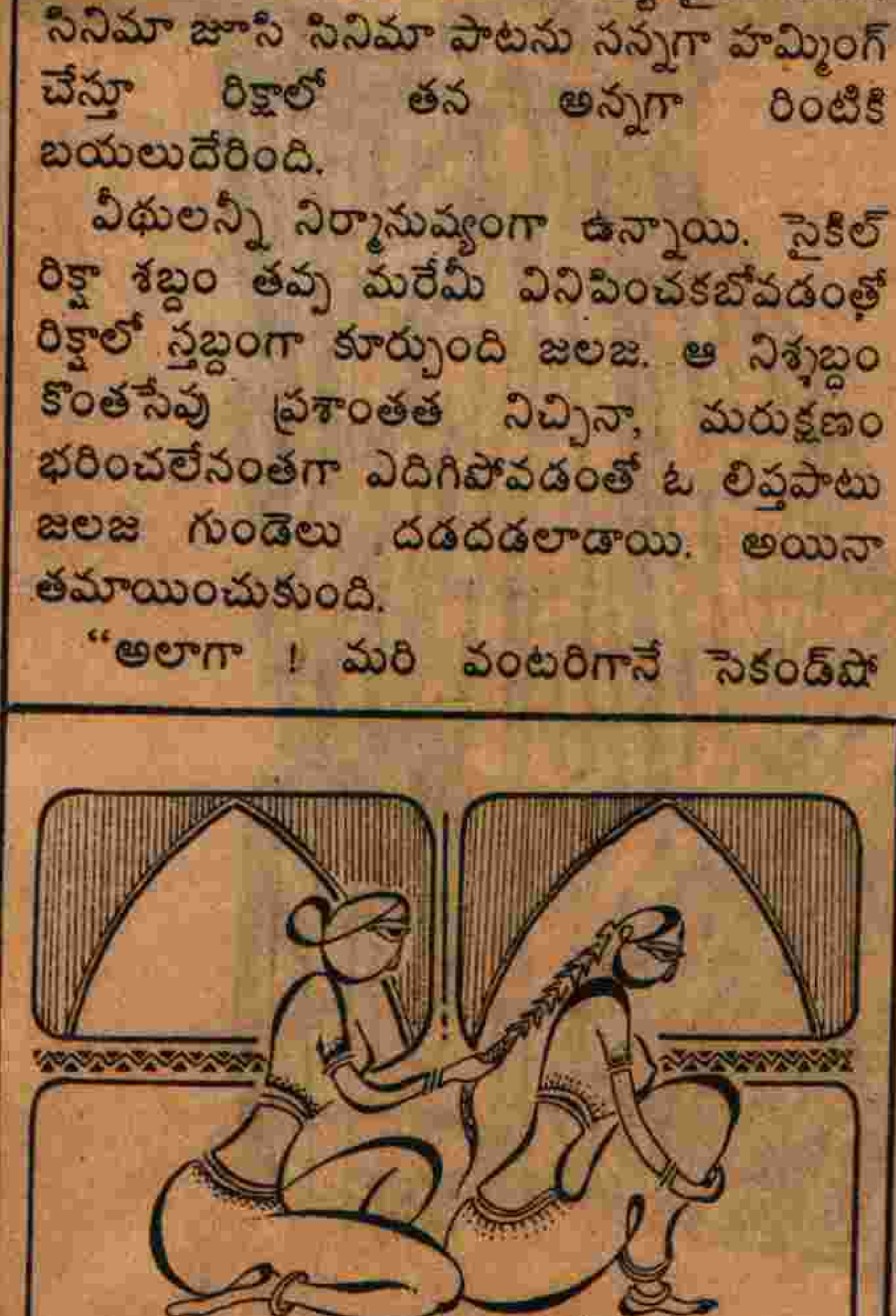

ఇంతలో హఠాత్తుగా రిక్షా ఆగింది. జలజ కళ్ళు తెరిచింది. రిక్షా కెదురుగా అడ్డంగా నిలబడి ఉన్నా డో రౌడీ. రేగిపోయిన జుత్తు. జబ్బమీది తాయెత్తు, చారల బనియన్, గళ్ళ లుంగీ. తాను చూసిన హిందీ సినిమాలోని విలన్‌లా ఉన్నాడు. బాగా తాగాడేమో, తూలుతూ రిక్షా కడ్డంగా నిలబడి రిక్షావాలాతో పోట్లాడసాగాడు. రిక్షావాడు రిక్షా దిగి వాడిపైన కలియబడ్డాడు. అప్పు డా రౌడీ ఎక్కడి నుంచి తీశాడో గాని, ఓ చాకు తీసి రిక్షావాలాను పొడవబోయాడు. రిక్షావాలా అరుస్తూ పారిపోయాడు.

జలజకు ఒళ్ళంత జలదరించినట్లయింది. అప్పటి దాకా కూడగట్టుకున్న ఆమె మనోధైర్యం నడలిపోసాగింది. అయినా పళ్ళబిగువున "హెల్ప్... హెల్ప్" అంటూ అరవసాగింది.

ఆ రౌడీ వికటంగా నవ్వుతూ ఆమె మీదికి రాసాగాడు.

జలజ ప్రతిఘటించసాగింది. ఆ రౌడీని తన గోళ్ళతో గీరుతూ, కొరకబోతూ తప్పించుకోవడానికి విఫల యత్నం చేయసాగింది. వాడు మరింత విజృభించి ఆమెను తన బాహువుల్లో బంధించాడు. కత్తి మొనను ఆమె కంఠంపైన ఉంచి మంగళసూత్రాల్ని, ఒంటిపేట గొలుసును, చెవుల కున్న దుద్దుల్ని దోచేసుకున్నాడు. అప్పటిదాకా జలజ అతని బాహువుల్లో నిస్సత్తువుగా నలిగిపోతూ అరవడం మినహా మరేం చేయలేకపోయింది.

ఆ రౌడీ వికటంగా నవ్వాడు. "అరవ్వే నీ యవ్వ గట్టిగా అరు ! నీ అరుపులకు ఎవ డొచ్చి అడ్డుకుంటాడో సూత్త. అడ్డొచ్చిన నాయాల్ని కనుక్కున పొడిచేస్తా. గట్టిగా అరవ్వే" అంటూ నడ్డిపైన మోకాల్తో ఒక్క టిచ్చాడు.

అరిచి అరిచి నోరంత ఆర్చుకుపోయింది. ఆమెకు అలసటగా అనిపించసాగింది. అరిచినా ప్రయోజనం కనిపించడంలేదు. ఆ రౌడీ పశుబలం ముందు తానేమీ చేయలేని నిస్సహాయ స్థితిలో పడింది జలజ. ఎంత అరిచినా కాలనీలో మూసుకుపోయి ఉన్న తలుపులు తెరుచుకోలేదు. ఆమె సహాయానికి మనిషన్న వాడెవడూ రాలేదు.

"బాగా అరిచినావు గందే... ఇంకా అరు" అంటూ ఆమెను మరో దెబ్బ కొట్టాడు.

జలజకు కళ్ళ వెంట నీళ్ళు రాసాగాయి. ఆమె గొంతు జీరబోయింది. "బాబ్బాబు ! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది. ఉన్న నగలన్నీ దోచేస్తివి. నీకు చెల్లెలులాంటి దాన్ని. న న్నొదిలెయ్. నీకు పుణ్యముంటుంది" అంటూ బ్రతిమాలసాగింది.

"నీ యవ్వ... టక్కులాడి... ఒంటరిగా ఉన్న ఆడదాన్ని వదిలేంత పిచ్చోడిని గాదే ! మర్యాదగా ఆ బంకు వెనక్కు రా" అంటూ లేడిపిల్లను పులి గుంజుకు పోయినట్లు జలజను ఈడ్చు కెళ్ళా డా రౌడీ.

జలజ నిస్సహాయంగా, రబ్బరు బొమ్మలా అయిపోయింది. ఆ రౌడీ పేట్రేగిపోయి ఆమెపైన అత్యాచారానికి పాల్పడబోయాడు.

ఇంతలో రంయ్‌మంటూ వచ్చిం దో పోలీస్ జీప్. జలజ తన ఒంట్లోని శక్తి నంతటినీ కూడదీసుకుని ఒక్క ఉదుటున రోడ్‌పైకి దూకి జీప్ కడ్డంగా నిలబడింది. పోలీస్ ఇన్‌స్పెక్టర్ జలజ పరిస్థితికి చలించిపోయాడు. అతని ఆజ్ఞతో కానిస్టేబుల్స్ రౌడీ కోసం వెతకసాగారు. జలజ ఏడుస్తూ జీప్‌లోకి ఒరిగిపోయింది.

ఇన్‌స్పెక్టర్ లాఠీతో ఒక్కొక్క ఇంటి తలుపే తట్టసాగాడు. కాలనీలోని తలుపులు నెమ్మదిగా తెరుచుకుని ఒక్కొక్కరే బయటకు రాసాగారు.

"ఈమెపైన అత్యాచారానికి ప్రయత్నించిన రౌడీని ఎవరైనా గుర్తు పట్టగలరా?" అక్కడ గుమికూడిన జనాన్ని ఉద్దేశించి అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"నేను గుర్తు పడతాన్సార్" అంటూ గుంపులోంచి ఇన్‌స్పెక్టర్ దగ్గరకు రాబోతున్న ఎదురింటి కుటుంబరావును - "ఎందుకొచ్చిన వెధవగోలండీ మనకు? రేపట్నుంచీ పోలీసు లంటూ, కోర్టు లంటూ తిరగాలి. పైగా ఆ రౌడీ వెధవ పగబట్టి మిమ్మ ల్నేమైనా చేస్తే?" కళ్ళొత్తుకుంటూ అతన్ని అడ్డగించింది అతగాడి ఇల్లాలు.

"ఏమిటో అంటున్నారు?" కుటుంబరావు నుద్దేశించి అడిగాడు ఇన్‌స్పెక్టర్.

"అబ్బే...ఏం లేదు... మా కెలాంటి గొడవా వినిపించలేదే అని అంటున్నా సార్... అంతే" అంటూ నీళ్ళు నమిలాడు కుటుంబరావు.

ఇన్‌స్పెక్టర్ ఎంత ప్రయత్నించినా ఆ కాలనీలోని ప్రజ లెవ్వరూ సాక్ష్యం చెప్పడానికి గానీ, రౌడీని గుర్తు పట్టడానికి గానీ, కనీసం చూశామని గానీ ఎవ్వరూ చెప్పకపోవడంతో జలజ హతాశురాలయింది. దానికితోడు ప్రతి అడ్డమైన వెధవా జలజకు సానుభూతి తెలిపే నెపంతో ఆమె వద్ద కొచ్చి వెకిలివేషాలు, సూటిపోటి మాటల్తో వేధించసాగారు. జలజ హృదయం దుఃఖంతో భారమైంది.

ఇంతలో ఎక్కణ్నుంచి ఊడిపడ్డాడో గాని ఆ రౌడీ సరాసరి గుంపు ముందు నిలిచాడు. అతన్ని చూస్తూనే ఆడవాళ్ళంత క్షణాల్లో ఇళ్ళలోకి దూరిపోయారు. మగాళ్ళంత ఒకళ్ళ నొకళ్ళు పట్టుకుని తమ శరీరాల వైబ్రేషన్స్‌ను తగ్గించుకునే ప్రయత్నం చేయసాగారు. అయితే, ఆ రౌడీ ఇవేం పట్టించుకోకుండా సరాసరి జీప్ దగ్గర కొచ్చి జలజ భుజంపైన చేయి వేశాడు.

"నే న్జెప్పలా ! ఈ ముండకు వాడితో ఏదో సంబంధం ఉండి ఉంటుందని. కాకపోతే ఇంతమంది నొదిలేసి దాన్నే ఎందుకు పట్టుకుంటాడు?" బుగ్గలు నొక్కుకుంటూ ముకుందరావుతో రహస్యంగా అన్నది అతగాడి భార్య.

"జలజా ! నేను... రఘురాంను" అంటూ తల కున్న విగ్‌నూ, మూతిమీది మీసాల్నీ ఊడబెరికి నిలబడ్డాడు రఘురాం. జలజ సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోనై లతలా రఘురాంను అల్లుకుపోయింది.

"సారీ ఇన్‌స్పెక్టర్ జయరాజ్ ! వేళగాని వేళలో మీ అందరికీ శ్రమ కలిగించాను" అంటూ జనంవైపు తిరిగాడు రఘురాం.

"మహాజనులారా ! కాలనీ ప్రజలారా ! గడ్డిపోచలన్నీ కలిసి మత్తేభాన్ని గూడా బంధించగలుగుతా యంటారు. మీ కాలనీలో మీ ఎదుటే మీ ఇంటి ముందే ఓ స్త్రీ ఆర్తనాదం చేస్తుంటే నిశ్చింతగా మీ మీ ఇళ్ళలో గడపగలిగే మీరు, తమ దాకా వస్తేనే గాని కళ్ళు తెరవని మీరు, ఇతరులను విమర్శించడమే గాని ఆత్మవిమర్శ చేసుకోలేని మీరు ఒక్కసారి కళ్ళు తెరవండి. ఎవరో వస్తారని, ఏదో చేస్తారనే భ్రమతో మీ కర్తవ్యాన్ని విస్మరించకండి. మీ రంతా ఒక్కటిగా నిలిస్తే మిమ్మల్ని ఏ శక్తీ కూడా అడ్డుకోలేదు. ఈ సత్యం మీకు చెప్పడానికే నే నిలా నాటక మాడాల్సి వచ్చింది. నా ఈ నాటకానికి నా భార్యనే పావులా ఉపయోగించాల్సి వచ్చింది. ఈ సంఘటన మీలో మేలుకొలుపును కలిగించగలిగితే, మీలో సామాజిక స్పృహను రగిలించగలిగితే, మీలో ఐకమత్యాన్ని సృష్టించగలిగితే నా ప్రయత్నం వ్యర్థం కాలేదంటాను..." అంటూ జలజ భుజంపై చేయి వేశాడు రఘురామ్.

"అయాం సారీ జలజా ! పద" అంటూ జీప్‌లో ఆమెను కూర్చోబెట్టి తాను పక్కనే కూర్చున్నాడు.

కాలనీ ప్రజలంతా నిశ్చేష్టులై చూస్తుండగా జీప్ వేగంగా కదిలింది.

కాలనీ సిగ్గుతో తల దించుకుంది. ◆